

[Chr. Madsen.]

ellers er der ingen her i folketinget, der ved noget som helst om, om folkepensionen nu følger med i den velstandsstigning, der er.

Jeg har som sagt mange gange anmodet om, at vi fik disse tal som bilag til et lovforslag, før man gik til forhandlingerne, sådan at man kunne se, hvad sagen egentlig drejede sig om. Nu sagde man som sagt, da vi sidst talte om forhøjelser, at 3,2 pct. var tilstrækkeligt til at dække overenskomststigningerne i det første år, det vil altså sige i 1967. Den anden dag fik vi en beretning fra det økonomiske råd, hvori der står, at lønstigningen i Danmark i 1967 var på tolv komma nogle procent; altså, lønstigningerne i Danmark var på tolv komma nogle procent. Man regner med, at lønstigningerne i 1968 — altså overenskomstens andet år — bliver omkring 10-11 pct.; men her sidder vi altså og forhandler om, at folkepensionerne kun skal forhøjes med 2,2 pct. Der er noget ulogisk i dette; der er noget, der er galt ved de beregninger, der foretages, og når vi skal styre vor forhandling herefter, og når vi skal vedtage — og vedtage ud fra ordentlige betragtninger — at folkepensionen skal forhøjes med så og så meget i forhold til overenskomststigningerne og i forhold til det, overenskomsterne giver i andet år af perioden, så må vi også have at vide, om de beregninger nu er rigtige, som her bliver forelagt os. Selv om udgifterne til pensionerne her i landet stiger — det gør de jo, det skal de jo gøre, når man er i den situation, vi er i — så tror vi altså ikke på, at pensionsudgifterne stiger tilstrækkelig hurtigt, altså med andre ord, at pensionisterne deltager i den velstandsstigning, der er, men vi vil komme tilbage til disse beregningsproblemer i udvalget.

Der står ikke noget i lovforslagene om, at man skal forhøje pensionstillæggene. De blev forhøjet den 1. april efter loven, der blev vedtaget i 1964, og efter de bestemmelser, der var deri, men dengang man gennemførte denne lov, havde man det mål, at pensionstillægget skulle bruges til at give

de pensionister, der kun havde pensionen at leve af, mulighed for forhøjelse, så de kunne følge med. Jeg synes, det var rimeligt, om man allerede på nuværende tidspunkt begyndte at beskæftige sig noget mere energisk med dette, sådan at man ikke kom til at stå med alt for stort et efterslæb i 1970, hvor som bekendt folkepensionen skal udbetales til alle, uanset hvilken indtægt de har.

Lommepengene er der blevet talt om. Jeg vil bare understrege, at man bør vel se på disse lommepege og sørge for, at de unge på institutionerne har muligheder for at få et større lommepegebeløb, end de ældre får. Jeg har den opfattelse, at der må være betydelig forskel på de økonomiske krav, den unge på en institution stiller, og de krav, den ældre stiller.

Det er en god bestemmelse, at man skal have mulighed for at anke med hensyn til dispensation til at opnå folkepension før aldersgrænsen. Der er ikke foreslået ret mange ændringer i selve loven, der står bare, at der er en mulighed for at anke. Det er en god ting, at man har mulighed for at anke, men jeg vil ikke håbe, at det kommer til at foregå med samme langsommelighed, som det ofte foregår, når man anker til invalideforsikringsretten. Og i denne forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om der er mulighed for at give oplysning om, hvordan det går med alle de skemaer, der ligger i invalideforsikringsretten om forhøjelse af pensioner osv. Der har jo været en flaskehals i mange år. Er der en lettelse at spore, vil det kunne gå hurtigere nu med de anker, der sendes ind til invalideforsikringsretten?

Ellers har jeg ikke bemærkninger. Vi er naturligvis indstillet på at fremme lovforslaget i udvalget, og vi regner med, at vi kan få tilstrækkelig oplysning om de rejste spørgsmål.

Grethe Philip: Fælles for de her behandlede lovforslag kan jeg sige, at vi kan tilslutte os den foreslåede indregning af de